

SAN IVANJSKE NOĆI

Tekst: William Shakespeare

Prilagodba i režija: Sara Stanić Blažević i Rene Medvešek

Igraju: Nika Barišić, Vid Ćosić, Filip Lugarić, Ružica Maurus, Lara Nekić, Kristijan Petelin

Oblikovatelj rasvjete: Martin Šatović

Kostimografinja: Martina Ptičar

Fotograf: Robert Demo

Dizajnerica plakata: Sara Dumančić

Produkcija: Teatar EXIT, Gradsko kazalište Požega, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu

Trajanje predstave: 1 sat i 40 minuta

O PREDSTAVI:

Na Ivanjsku noć, najkraću i najčarobniju noć u godini, kada se, prema predaji, miješaju vilinski i ovaj naš ljudski svijet, mladi Atenjani Helena, Hermija, Demetrije, Lisandar te šarolika skupina obrtnika, ujedno i amaterskih glumaca, zaglave u šumi i budu izloženi spletkama, zabunama i hirovima vila i vilenjaka. Noć naposljetku završi sretno; razdvojeni zaljubljeni parovi budu spojeni kako i dolikuje, a ljudski i vilinski svjetovi budu razdvojeni, kako je svakako bolje za sve.

Definiranje i pitanje pouke djela ima neobičan i ne-lektirski odgovor i zato ulazimo u vlastito promišljanje i možda, vlastitu filozofiju. Naime, ne znamo koja je pouka djela. Dok kod ostalih klasičnih komada tog perioda gotovo odmah možemo odgovoriti da je pouka *Ne kradi!*, *Ne ubij!*, *Ne budi arogantan*, *Bogatstvo nije najvažnije*, itd. - ovdje stojimo pred humorom i veseljem teksta, ali bez konkretnog odgovora ima li taj tekst neki dublji, moralni oslonac, nešto što ga čini klasikom i s te filozofske strane. I time moramo zaključiti - ovaj tekst je **vježba veselja**. **Veselja** pisanja, **veselja** igranja, **veselja** gledanja, **veselja** ljubavnih drama i **veselja** života općenito. On od nas traži da se podsjetimo da su humor, jednostavnost, zabuna i romantika životne i kazališne teme ravnopravne osveti, patnji i nesreći. Ovaj tekst je remek-djelo jer nas veselo opominje: *Ne uzimajte sebe ozbiljno!*, *“Ne budite zle nam volje, drugi puta bit će bolje!”* - a ta se lekcija možda ipak lakše, konkretnije i dugotrajnije prenosi putem lakoće i razigranosti, a ne drame, patnje i suza. I hvala piscu na toj genijalnosti.

Vježbanje veselja bilo je i glavna potka rada na ovoj predstavi *Sna* koja je nastala iz ispita glume na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu pod mentorstvom Renea Medveška i Sare Stanić Blažević. Uz tek nekoliko rekvizita i jednostavna kostimografska rješenja tadašnji su studenti druge godine na praznoj pozornici bili prepušteni vlastitoj mašti i hrabrosti izvedbe. Iako je njih šestero preuzelo sve uloge ove složene komedije, njezini se zapleti i dalje lako prate, što dijelom zahvaljujemo Bardu (i vještima Sarinim škaricama, op. Renea Medveška), a dijelom talentu i sposobnosti preobrazbe mladih glumaca, koji su se od svog prvog uspješnog nastupa nadali nekoj prilici da se svome *Snu* vrate u profesionalnim uvjetima, što im je nekoliko godina

kasnije ova neobična troprodukcija Gradskog kazališta Požega, Teatra EXIT i Akademije dramske umjetnosti i omogućila.

Za ovaj su uvod zapravo važne samo dvije riječi: mašta svih uključenih, glumaca i publike, i čarolija: čarolija igre, gledanja i naravno, posljednje, ali ne i najmanje važno, prve zaljubljenosti.

IZ MEDIJA

S AKADEMSKIH NA PROFESIONALNE DASKE

“Svođenje kostima na minimum ne oduzima efektnosti ili estetici kao kod kostima Oberona ili Titanije, već doprinose brzini glumaca u promjeni, a potom i komičnom efektu.”

“Upravo je suigra najveće bogatstvo ove predstave, izmjene uloga i kreativna rješenja u adaptaciji učinili su izvedbu jako živahnom. Uvijek je zadovoljstvo gledati glumce kako se unutra prije svega sami međusobno zabavljaju, a publika to gotovo nikada ne propusti primijetiti i osjetiti.”

Nora Čulić Matošić, Vijenac

SHAKESPEAREOV "SAN IVANJSKE NOĆI" POLIGON JE ZA VJEŽBANJE RADOSTI – I GLUMACA I PUBLIKE

„Šestero glumaca u djeliću sekunde prelazi iz uloge u ulogu, a posebno je dojmljiv ritmički frenetičan, kraj predstave.“

„Ova je predstava, kojoj nije teško predvidjeti dug život i nakon ljeta, nastala u koprodukciji Teatra Exit, Gradskog kazališta Požega i zagrebačke Akademije dramske umjetnosti, te u potpunosti prati glavni postulat djelovanja Teatra Exit od njegovih početaka pa sve do danas, a to je glumačka izvrsnost. Upravo zbog toga pravo je zadovoljstvo gledati kako se u tu izvrsnost uklapaju posve mladi glumci, te kako joj dodaju slojeve vlastite kreativnosti i odvažnosti.“

„ (...) a glumački najdojmljiviji dio ipak je sam kraj priče, kada u ritmički 'nabrijanom' finalu, doslovno u djeliću sekunde, glumci prelaze iz uloga obrtnika u uloge velikodostojnika koji gledaju njihovu amatersku predstavu. U konačnici se cijela predstava pretvara u veselje i radost, dojam je na trenutke dirljiv, na trenutke čista groteska (...)“

„Studentsko porijeklo predstave danas je zapisano u praznoj sceni, posve neutralnim i jednostavnim kostimima kao i mladenačkim razuzdanim rekvizitima među kojima su i mrkve. No, ova predstava pokazuje da odličnim glumcima ništa više ni ne treba.“

Bojana Radović, Večernji list

OSMIJEH U NOĆI

„Zato je čitava scena potpuno prazna i ispunjena golom imaginacijom, talentom i humorom mladih glumaca: Nike Barišić, Vida Ćosić, Filipa Lugarića, Ružice Maurus, Lare Nekić i Kristijana Petelina, koje odreda treba pohvaliti. Oni igraju dvjesto na sat sve uloge kao u stara vremena; i vilenjake i kraljeve i putujuće glumce i zaljubljene parove i magarce ako treba, a čitava ta priča predstavlja jedan neopisivi ljubavni kaos u slavu života.“

„Na sceni se (...) jurca se na sve strane, luduje i ljubaka, pati se i smišljaju se bezobraštine, dok se radost igre mladih glumaca prelijeva u slapovima sa pozornice u gledalište. Komedija 'San Ivanjske noći' u Teatru Exit najvjerojatnije ne može predstavljati vedru utjehu čitave današnje tužne epohe, ali mali tračak takve alternative može biti činjenica da se usred ove globalne turobne tišine uopće pojavila predstava koja slavi detonaciju erosa i zaigranosti bića, zemaljskih i nebeskih, koji su, da citiramo satirični Feral Tribune, 'Bogu mili a ni vragu nisu mrski'.

Publika je bila na nogama još prije nego što je ova predstava završila, a sjaj u očima glumaca oblivenih znojem govorio je otprilike o takvoj vrsti uzbuđenja kao da su ovi mladi ljudi upravo osvojili zlatnu medalju u štafeti četiri puta sto metara.“

„Osmijeh Ivanjske noći 2024. godine nećemo zaboraviti.“

Bojan Munjin, Portal Novosti